

relsen, gives nogle grupper af skatteydere særlige skattemæssige begunstigelser. Dette synspunkt har således begrundet reglen i forslaget § 7, hvorefter *værdien af forbrug af egne varer og produkter* skal ansættes på grundlag af de stedlige detailpriser.

4) Man anser det for at være et hovedformål med reformen af den direkte personlige beskatning, at der gennemføres en stærkt påkrævet *forenkling og rationalisering med hensyn til skatteberegningerne* — herunder også med hensyn til de skattefri fradrag — hvorved må haves for øje, at beskatningen afpasses efter skatteevnen, og at den *ikke virker hemmende på lysten til ved forøget arbejdsindsats og foretagsomhed at opnå forøgede indtægter*.

En forenkling og rationalisering er påkrævet såvel for beskatningen af personer som for selskabsbeskatningen.

Efter forslaget forenkles skattearterne, forsåvidt angår den direkte personlige beskatning, således at der fremtidig — bortset fra den særlige beskatning af kapitalvinding — kun bliver tale om:

a. *for personer:*

- 1) almindelig indkomstskat til stat og kommune,
- 2) for personer med en skattepligtig indkomst på over 16 000 kr. tillige en tillægsindkomstskat til staten, og i visse tilfælde en kommunal tillægsskat, jfr. forslaget til lov om kommunal indkomstskat m. m., der iøvrigt ophæver erhvervsbeskatningen,

3) formueskat til staten.

b. *for selskaber, foreninger og andre institutioner:*

- 1) indkomstskat til staten,
- 2) i visse tilfælde formueskat til staten.

c. *for dødsboer:*

- 1) indkomstskat til staten,
- 2) formueskat til staten. . . . .

5.) Vor nugældende skattelovgivning sikrer langtfra i tilstrækkelig grad *beskatningens kontinuitet i tilfælde af en skatteydernes død*. Man har ved forslaget regler om beskatning i tilfælde af død og om beskatning i dødsboer — af indkomst, formue og